Nr. 102. Czwartek 4. Maja 1871. Rok 61.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370)

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Z końcem kwietnia 1871 było w obiegu na zasadzie ustaw z d. 24. grudnia 1867 (Dz. u. p. nr. 3 z r. 1868) §. 5 i z d. 1. lipca 1868 (D. u. p. nr. 84) art. 2:

A. Według rejestrów prowadzonych w uprzyw. austryackim banku narodowym, a obecnie sprawdzonych:

1. Udziałowych przekazów hipotecznych a mianowicie:

		zł.	c.
a) opiewających na monetę konwencyjną 12.650 złr., t. j. w walucie austryackiej .	13.282 złr. 50 c.		
b) opiewających na wal. austr.	55,691.000 „ — „		
razem . .		55,704.282	50

2. Banknotów jedno- i pięcioreńskowych uznanych za noty państwa, a mianowicie:

jednoreńskowych	1,532.471 złr. — c.		
pięcioreńskowych	463.725 „ — „		
razem . .		1,996.196	—

B. Wydanych z zamknięcia przez podpisaną komisyę formalnych not państwa a mianowicie:

jednoreńskowych	85,313.015 złr. — c.		
pięcioreńskowych	118,847.505 „ — „		
pięćdziesięcioreń.	150,138.950 „ — „		
razem . .		354,299.470	—
w ogóle . . .		411,999.948	50

Wiedeń, 1. maja 1871.

Z komisyi Rady państwa dla kontroli długu państwa.

Maciej Kons. hr. Wickenburg m. p., prezes.

Dr. Banhans, członek komisyi.

—

Odnośnie do ogłoszenia z dnia 21. kwietnia r. b. L. 16875 podaje się do publicznej wiadomości, iż na podejrzanem o księgosusz stadzie wołów opasowych w Dębicy zostało w skutek dalszej obserwacyi i przeprowadzonego śledztwa sprawdzone zbrodnicze otrucie arszenikiem.

Zaprowadzone do księgosuszu odnoszące się policyjne ostrożności w Dębicy znoszą się jako zbyteczne.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 3. maja 1871.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 4. maja.

W artykule pod napisem ›Czesi jako przodownicy‹ starał się dziennik czeski ›Pokrok‹ dowieść, że jak niegdyś Husyci w Czechach dali impuls do pierwszej religijnej reformy, tak i dzisiaj Czesi pierwsi podnieśli i dotąd trzymają sztandar politycznej reformy w duchu federalistycznego przekształcenia formy rządu. Przytem wyznaje ›Pokrok‹, czemu dawniej zawsze zaprzeczał, że prawie cała Europa hołduje centralistycznej formie rządu, a jego ideą przejęli się nie tylko egoistyczni członkowie stronnictw, lecz także i tysiące zacnych i liberalnych mężów. Na te wywody tak odpowiada ›Prager Abendblatt‹: ›Nie chcemy sprzeczać się z ›Pokrokiem‹ o to, czy federalistyczna forma rządu, a przynajmniej taka, jaką zaleca deklaracya i jej zwolennicy, ma rzeczywiście przyszłość w Europie. Ale zwrócić musimy uwagę ›Pokroka‹ na ten fakt, że federalizm dotąd tam się tylko przyjął, gdzie spajał ze sobą a nie rozdzielał od siebie części jednego organizmu. Szwajcarya i Ameryka północna przyjęły federalistyczną formę rządu w ten sposób, iż ciągle łączyły się ze sobą w jedną całość dawniej niezawisłe państwa i terytorya, przyczem część pewną swojej niezawisłości poświęcały na korzyść jedności i siły całego związku. W Austryi zaś federaliści całkiem inną idą drogą. Chcą oni rozłączyć terytorya, które od wieków należały do jednego państwa i połączone były ze sobą silnym węzłem wspólnych interesów. Z jednego państwa miałyby w takim razie powstać narodowościowe i historyczne grupy, któreby według życzenia skrajnego stronnictwa połączone ze sobą zostały tylko węzłem dynastycznym Taki federalizm miałby tendencyę destrukcyjną, byłby tylko sztucznym produktem nie opartym o realne podstawy, a wreszcie byłby także krokiem zrobionym wstecz. Postępem bowiem niktoby nie mógł nazwać takich instytucyi, jak sejm jeneralny i dawne ordynacye krajowe, za któremi nasi federaliści przepadają. Ponieważ ›Pokrok‹ utrzymuje z tryumfem, że i w Niemczech idea federalizmu dzisiaj przychodzi do uznania; więc odpowiedzieć mu musimy, że dla wszystkich zupełnie niezawisłych i samoistnych państw niemieckich istnieje jedna konstytucya i jeden parlament. W Niemczech są instytucye, któreby nasi federaliści każdemu krajowi przyznać chcieli, atrybutem jedynie całego związku niemieckiego. Takim jest federalizm niemiecki.“

Wiedeń. „Prager Abendblatt“ zawiera następującą korespondencyę z Wiednia z datą 30go kwietnia: „Koło deputowanych z Galicyi ukonstytuowało się 29go z. m. Prezesem koła wybrany został dr. Zyblikiewicz, a jego zastępcą hr. Ludwik Wodzicki. Słychać, że w izbie deputowanych tworzy się „Klub młodych“, który za główne zadanie postawił sobie przeprowadzenie reformy wyborczej. Dzienniki donoszą, że już obecnie należy do tego klubu 26 deputowanych. Z tego jednakże widać, że klub nie znalazł wielkiego poparcia u lewicy, do której przecież należy 100 deputowanych.“

— Do prezydyum izby deputowanych nadeszło pismo od ministra skarbu barona Holzgethan z żądaniem kredytu dodatkowego w sumie 43.070 złr., który stał się niezbędnym z powodu powiększenia personalu w jeneralnej inspekcyi austryackich kolei żelaznych. Personal powiększył się o trzech inspektorów, dwunastu komisarzy, siedmiu adjunktów i dwóch oficyałów.

Peszt. Ruch wyborczy w Kroacyi mocno się ożywił. Przeciw większości sejmu stoi opozycya składająca się z różnorodnych żywiołów i dążąca do zmiany ugody z Węgrami. „Naplo“ pisze w tej mierze co następuje: „Węgiersko-kroacka ugoda nie jest artykułem ustawy, który nie może być jednostronnie przez Węgrów lub Kroatów zmienionym; jest ona uroczyście zawartem pactum conventum obu krajów, umową obustronną, i dlatego jednostronnie zmienioną być nie może. Wszystkie zatem projekta jednej lub drugiej strony do zmiany ugody należy uważać jako pojedyńcze wnioski, które bez zezwolenia obu stron nigdy nie mogą mieć mocy obowiązującej. W skutek tej ugody stosunki Kroacyi widocznie się polepszyły. Handel i przemysł wzmógł się, a koleje Slawonii podają nowy czynnik do polepszenia jej bytu materyalnego; korzystne warunki finansowe tej ugody przyczyniają się do tego, iż Kroacya może większą część podatków obracać na cele produkcyjne a naród sam dzieli się z nami wszystkiemi nabytkami wolności. Niepodobna, aby to wszystko nie przyczyniło się do dalszego utrzymania ugody; jest rzeczą niewątpliwą, iż inteligencya, właściciele ziemscy i lud wiejski musieliby wiele stracić przez naruszenie obecnego stanu rzeczy. Naród kroacki, jest nadto rozsądny aby miał iść za głosem fałszywych proroków, i tym sposobem niszczył przyjacielski stosunek do innych ludów korony śwgo Szczepana, podstawę swojej autonomii i gwarancyę swego dobrobytu.“

Berlin. Wniosek kanclerza państwa, dotyczący medalu pamiątkowego za wojnę dla armii państwowej, ma formę prawa o jednym paragrafie, który brzmi: „Kanclerza państwa upoważnia się do pokrycia kosztów za wykonanie przez cesarza ustanowionego medalu pamiątkowego za wojnę z Francyą dla armii państwa ze środków państwa.“ W uzasadnieniu powiedziano: „Chlubnie ukończona ostatnia wojna z Francyą, w której zjednoczone niemieckie wojska, ubiegając się o lepsze w bohaterskiej waleczności, wytrwałości, znoszeniu znojów i szlachetnej karności, przypieczętowały przez szereg świetnych zwycięztw krwią swoją zjednoczenie Niemiec, nasuwa myśl, ażeby uczestnikom w tej wielkiej walce dla całej ojczyzny nadaną została wspólna zewnętrzna oznaka. Cesarz postanowił przeto ustanowić na pamiątkę odniesionych zwycięztw medal wojenny dla armii niemieckiej, która pod jego naczelnem dowództwem była połączoną. Koszta za wykonanie, których jeszcze dokładnie nie da się oznaczyć, które jednakże nie o wiele przeniosą sumę 250.000 talarów, wzięte być mają jako wspólny wydatek wojenny z kontrybucyi wojennej, jaką Francya ma zapłacić a tymczasowo pokryte z gotowych środków państwa.“

— Z dniem 1. kwietnia b. r. wprowadzony został w życie nowy podział na powiaty w niemieckiej Lotaryngii. Prowincya ta podzieloną jest na jeden powiat miejski (Metz) i siedm powiatów ziemskich: Metz, Diedenhofen, Saarburg, Château Salins, Bolchen, Saargemünd i Forbach. Na czele każdego powiatu ustanowiony jest dyrektor powiatowy, którego atrybucye większe są niż były francuskich podprefektów. Władzę zwierzchną nad dyrektorami powiatowymi wykonywa prefektura, na czele której znajduje się obecnie prefekt baron Könneritz.

— „Koelnische Ztg.“ dowiaduje się z pewnego źródła, że jest zamiarem utworzyć osobny fundusz, ażeby tym duchownym, którzy z powodu nieprzyjęcia dogmatu o nieomylności papieża pozbawieni zostaną posad, przynajmniej tak długo dać stanowi ich odpowiednie utrzymanie, dopóki kwestya ta nie zostanie, jak inaczej oczekiwać nie można, w pomyślny sposób załatwioną przez państwo.

Podług północniowo-niemieckich dzienników zgromadzenie katolickich mężów, które niedawno temu w Bonn obradowało i mianowicie uchwaliło adres do Doellingera, zgodziło się również na zawezwanie niemieckiego rządu państwowego, ażeby przedłożył parlamentowi projekt, któryby uregulował stósunki pomiędzy państwem a kościołem na równych podstawach dla całego niemieckiego państwa a przedewszystkiem dokładnie oznaczył stanowisko państwa wobec dogmatu nieomylności papieża.

Londyn. Dnia 27. kwietnia sala posiedzeń parlamentu angielskiego przepełniona była publicznością. Z wielką niecierpliwością oczekiwano nowego budżetu, który rząd miał wnieść po wypuszczeniu artykułów odnoszących się do podatku od zapałek. Wiele pogłosek obiegało o zamiarach kanclerza skarbu Na giełdzie spadły akcye kolejowe, ponieważ obawiano się opodatkowania kart jazdy; powiadano także, iż Lowe chce wnieść opodatkowanie cukru. Żadna z tych pogłosek nie sprawdziła się. W rozprawie nie zabierał głosu Lowe lecz Gladstone i oświadczył, iż ministerstwo przedyskutowało ponownie cały projekt budżetu, przyczem uwzględniło wszystkie uwagi, i zarzuty, jakie na poprzedniem posiedzeniu w izbie robiono. Rząd uchwalił cofnąć także wnioski odnoszące się do podwyższenia podatku spadkowego. Nastąpiła po tem oświadczeniu Gladstona ogólna rozprawa nad budżetem w której prócz kanclerza skarbu nikt za przedłożeniem ministeryalnem nie przemawiał. Disraeli i Fawcet ganili podwyższenie podatków bezpośrednich.

Paryż. Dnia 26. kwietnia odbyło się posiedzenie komuny paryskiej, na które wstęp publiczności był wzbroniony. Na porządku dziennym była sprawa komitetu centralnego. Przyjęto następującą rezolucyę: „Z uwagi, iż kilka nieodpowiedzialnych komitetów przeprowadzeniu rozkazów komuny stawia przeszkody, dalej, iż jest to rzeczą municypalności, komisyi bezpieczeństwa publicznego i podwładnych jej organów używać odpowiednich do tego środków wyraża komuna swoje zaufanie tym władzom, a spodziewając się iż w przyszłości coś podobnego miejsca mieć nie będzie, przechodzi nad tem do porządku dziennego.“

— Paryski „Journal officiel“ ogłasza następujące rozporządzenie: „Zważywszy iż członkowie sądu pierwszej instancyi w departamencie Sekwany stanowiska swoje opuścili a wskutek tego interesa współobywateli na niebezpieczeństwo narazili; zważywszy, iż konieczną jest szeczą, dla wykonywania sprawiedliwości nim sądy na podstawie powszechnego głosowania wejdą w życie. prowizorycznych zamianować członków; rozporządza komisya wykonawcza co następuje: „Obywatela Adolfa

Voucken, adwokata przy sądzie apelacyjnym w Paryżu a dawniej urzędnika sądowego rzeczy pospolitej mianuje się prezydentem sądu dla spraw niecierpiących zwłoki, dla pojednania w sprawach rozwodu i dla legalizacyi dokumentów."

— Delegat komuny dla spraw zagranicznych Paschal Grousset ogłosił w dzienniku urzędowym następujące obwieszczenie: „Przypomina się każdemu, iż osoby i dobra cudzoziemców zostają pod opieką prawa międzynarodowego i znanej gościnności francuskiej. Dla tego żadna rzecz ruchoma, zapisana na imię cudzoziemca, który używa świętego prawa gościnności nie może być przedmiotem rekwizycyi."

— Viard, delegat komuny w sprawach żywności, oznajmia, iż w krótce będzie w stanie bardzo dużo artykułów po znacznie zniżonych cenach na targ dostawić, a delegat komuny w sprawach finansowych oznajmił iż dekretem z dnia 28 kwietnia wolność cła zniesioną została. Raoul Rigault mianowanym został protektorem komuny.

— Dzienniki algierskie przynoszą bardzo smutne wiadomości. Powstanie arabskie wzmaga się z każdym dniem, mimo tego, iż wojska francuskie kilka razy pobiły zupełnie powstańców. „Moniteur de l'Algerie" donosi iż Scheik El Hadded wszelkich dokłada starań, aby całą Kabylię zrewoltować; wysłał on swoich emisaryuszów aż do granic Tunisu. — Z miasta Fort Napoleon donoszą, iż bliskim jest wybuch powstania w Illonlas, Beni-Ittuar i Beni-Ulit. Z Fizi-Uru donoszą, iż oddział wojsk francuskich składający się 120 ludzi, stoczył potyczkę, pomyślną dla broni francuskiej, z powstańcami Tanida. Jenerał Saussier, dowodzący w Mediana stoczył 11 kwietnia kilka potyczek, pobił i wyparł ich aż do Bagnit w Kabylii. Okręg Biskra powstał już. D. 14 i 15 kwietnia miało wojsko francuskie wyruszyć z Batua aby stłumić powstanie w Biskra.

— Jako przyczynek do charakterystyki gwardyi paryskich, których znaczna część nie okazuje najmniejszej chęci do dalszej bratobójczej walki, przytacza „Dzien. Pozn." fakt następujący. Dnia 22. kwietnia stawało przed sądem wojennym 12 gwardzistów 105 batalionu, oskarżonych o to, że się wzbronili maszerować przeciw nieprzyjacielowi. Z tych było 9 oficerów. Batalion ten stał 13. kwietnia na placu Vendôme w rezerwie i otrzymał rozkaz udania się ku bramie Bineau. Dąbrowski, zamierzając wykonać ruch zaczepny, zażądał całej legii 11 na pomoc, z której przecież ani jeden batalion mimo alarmu nie zebrał się na mi jscu oznaczonem. Dąbrowski nie mógł w skutek tego wykonać ataku, mającego na celu odebrania nieprzyjacielowi stanowisk po lewym brzegu Sekwany, co według prezydującego sądowi pułkownika Rossel znacznie narażało obronę stolicy. Batalion 105, zawezwany do marszu naprzód, oświadczył, iż nie posiada naboi. Mimo przyrzeczenia, że je otrzyma w Neuilly, nie ruszył się z miejsca, prócz małej liczby ochotników, których jednakże przy bramie Bineau okazało się 40. Ci także wzbronili się iść dalej pod pozorem, że nie mają naboi i żywności, że pułkownik, dowodzący legią, Witt jest podchmielony. Pułkownik pochwycił zatem za chorągiew, chcąc żołnierzy nakłonić do marszu. Ci rzucili się na niego, zelżyli i pojmanego odprowadzili do merostwa 7 okręgu. Sprawa została wytoczoną przed sądem wojennym, który 8 obżałowanych uwolnił, dwóch skazał na dożywotnie galary, jednego na nal 5 i jednego na 3 lata więzienia w domu karnym. Batalion rozwiązano a oficerów, podoficerów i szeregowców rozdzielono jako prostych gwardzistów pomiędzy inne bataliony. Na posiedzeniu sądu wojennego z 23. kwietnia skazano dwóch gwardzistów na 5 lat więzienia z powodu kradzieży.

Dnia 25. kwietnia urządzili wolnomularze paryscy wielką demonstracyą pokojową. Udali się bowiem w liczbie 1500 na ratusz, by skłonić komunę do układów z rządem wersalskim. Usiłowania ich były bezskuteczne.

Kronika.

Prezydent miasta Lwowa pan Dr. Floryan Ziemiałkowski złoży przypisaną w statucie przysięgę do rąk pana szefa c. k. Namiestnictwa w obecności Rady miejskiej i ciała radnego Magistratu, w sobotę dnia 6go bieżącego miesiąca.

Z powodu tej uroczystości odbędzie się w tym dniu o godzinie pół do 10tej rano solenne nabożeństwo w kościele archikatedralnym obrządku łacińskiego.

Po nabożeństwie udadzą się pp. radni wprost z kościoła do gmachu c. k. Namiestnictwa, zkąd po odbytym akcie przysięgi wrócą do wielkiej sali ratuszowej na nadzwyczajne posiedzenie Rady miejskiej, celem odebrania przysięgi od pierwszego Wice-Prezydenta pana Aleksandra Jasińskiego.

(Adresy zaufania dla JEx. ministra Grocholskiego.) Wydziały Rad powiatowych w Kolbuszowej, Tarnowie i Pilznie uchwaliły adresy zaufania dla JE. ministra dr. Grocholskiego. Adresy te podamy jutro.

(Samobójstwo). Wczoraj o godzinie 9 rano odebrał sobie życie wystrzałem karabinowym w koszarach, przy ulicy żółkiewskiej Jan M. aspirant na oficera przy 80 pułku piechoty księcia Holsztyńskiego. Powodem samobójstwa miały być długi.

(Wypadek miejscowy.) Tej nocy o godzinie 11 napadli wyrobnicy Józef Dmytrów i Jan Pokrzywka na dom starozakonnego Lejby K. pod rogatką grodecką i dopuścili się gwałtu publicznego potłuczeniem okien i wyłamaniem drzwi w jego pomieszkaniu. Przeciw złoczyńcom, krórzy umknęli przed nadchodzącym patrolem policyjnym, wszczęto śledztwo.

(Wykaz osób aresztowanych we Lwowie.) C. k. Dyrekcya policyi we Lwowie uwięziła w kwietniu b. r. 509 osób. Z tych oddano sądom 122, policya jako sąd ukarała 30 a w własnym zakresie działania 357. Wyszupasowano ze Lwowa 101, magistratowi oddano do przymusowych robót 10. W szpitalu umieszczono 32 syfilistycznych i 7 innych chorych.

(Nieszczęsny wypadek) Między Borszczowem a Trójcą w powiecie Śniatyńskim utonęli 30. z. m. w Prucie dwaj parobcy dzierzawcy z Trójcy. W ruskim Baniłowie w powiecie Kosowskim utonęli 21. z. m. w Czeremoszu dwaj parobcy właściciela tejże wsi. — W Rzezanie w powiecie Bocheńskim powstała 24. z. m. bójka w karczmie pomiędzy dwoma włościanam z tejże wsi, przyczem jeden z nich został tak ciężko nożem skaleczony że nazajutrz potem umarł.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu kwietniu 1871:

	Miejsce targu:									
	Husiatyn		Kopeczyńce		Probuzna		Chorostków		Przeciętnie	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	3	75	4	—	2	40	3	86	3	50
„ żyta	1	70	2	25	1	50	2	4	1	87
„ jęczmienia	1	60	2	—	1	50	1	66	1	69
„ owsa	1	15	1	50	1	—	1	24	1	22
„ grochu	1	60	2	50	1	50	2	12	1	93
„ hreczki	1	80	1	75	1	50	2	—	1	76
„ kukurudzy	—	—	—	—	1	50	2	—	1	75
„ ziemniaków	—	75	—	75	—	60	—	64	—	68
Cetnar siana	1	20	—	80	1	—	—	80	—	95
Sąg drzewa twardego	10	—	10	—	15	—	6	50	10	37
„ „ miękkiego		—	7	—	12	—	4	40	7	80
Funt mięsa wołowego	—	18	—	14	—	16	—	16	—	16
Miara wina	—	80	—	80	—	50	—	70	—	70
„ piwa	—	—	—	—	—	20	—	—	—	20
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ bez wiktu	—	25	—	50	—	30	—	25	—	32

R. Lwów, 26. kwietnia. (Sprawozdanie tygodniowe Gazety Lwowskiej). W ostatnim tygodniu mieliśmy ciągłe deszcze i dnie dość chłodne. Tylko 30go kwietnia stopień ciepła był dość znaczny, a w południe termometr podniósł się o 15 stopni nad zero. Stan dróg prywatnych jest w zachodniej Galicyi dość pomyślny. We wschodniej zaś części kraju nawet drogi eraryalne znajdują się w tak złym stanie, że transport ciężarów jest niemożliwy. To też ceny frachtu w tej części Galicyi znacznie poszły w górę.

Ruch w handlu towarowym był normalny. Kolej Karola Ludwika zawiesiła na 14 dni ruch towarowy na przestrzeni ze Złoczowa do Stryja, który warunkowo otwarty został 22 grudnia. Powodem tego rozporządzenia jest niewykończenie budowy na tej przestrzeni z powodu ciągłej niepogody. W czasie zawieszenia ruchu na stacyach w Jezierney, Zborowie i Tarnopolu towar nie będą ani przyjmowane ani oddawane. Z prywatnej korespondencyi z Tarnopola dowiadujemy się, że dyrekcya ruchu powierzyła za kontraktem tamtejszym spedytorom Majerowi Weinber i Salomonowi Langer przewóz towarów ze Złoczowa do Jezierney, Zborowa i Tarnopola a z tych o statnich trzech stacyi do Złoczowa w czasie 14-dniowego zawieszenia ruchu. Spedytorom tym należy się następujące wynagrodzenie od cetnara cłowego: za transport z dworca w Złoczowie na dworzec do Tarnopola i odwrotnie 55 ct., za transport z dworca w Złoczowie na dworzec w Zborowie i odwrotnie 45 ct., za transport z dworca w Złoczowie na dworzec w Jeziernej i odwrotnie 50 centów, za transport z dworca w Zborowie na dworzec w Tarnopolu i odwrotnie 50 centów, za transport z dworca w Jeziernej na dworzec w Tarnopolu i odwrotnie 45 centów, za transport z dworca w Zborowie na dworzec w Jeziernej i odwrotnie 45 ct. Tylko te towary wysłane zostaną drogą kołową, które zostając przez dłuższy czas na składzie, mogłyby się zepsuć lub stracić na wartości a obok tego i te towary, które na żądanie właścicieli mają być jaknajprędzej transportowane. — Handel spirytusem popadł w stagnacyę, chociaż spodziewano się, że ceny pójdą w górę. Za stopień płacono 50 ct. — Ceny cukru były stałe. Z morawskich fabryk wysłano w ostatnim tygodniu do Lwowa około 3000 centnarów cukru. Za centnar cukru rafinowanego płacono 35—36 złr. — Handel szmatami ożywił się w ostatnim tygodniu, gdyż był na nie popyt z zagranicy. Za centnar białych szmat płacono 7—8 złr. — Handel naftą ograniczył się w ostatnim tygodniu tylko na konsumcyę. Z Drohobyczy odstawiono na kolej tylko 600 centnarów. Za naftę 42°—45° płacono 13—14 złr. — Wywóz jaj przybiera znowu znaczniejsze rozmiary.

Ruch w handlu towarowym upadł pod wpływem stagnacyi, w jaką popadł handel na zagranicznych targach. W tym roku spodziewać się można pomyślnych żniw, gdyż deszcz obecny wpływa korzystnie na rozwój wegetacyi. Francya odgrywa obecnie w ruchu handlowym bardzo bierną rolę a wiadomości handlowe ztamtąd nadesłane, są niedostateczne i niepewne. Stagnacya, która w ostatnich dniach opanowała targi zagraniczne, każe domyślać się, że zapasy znajdujące się obecnie we Francyi są o wiele znaczniejsze, niżeli mniemano powszechnie. Zboże rosyjskie i galicyjskie wysyłano tylko do Westfalii i prowincyi nadreńskich. Nie ziściła się zatem nadzieja, że po wojnie nastąpi wywóz wielki zboża do Francyi a najbliższem następstwem tego zawodu jest dzisiejsza stagnacya w handlu zbożowym. Na granicy rosyjskiej zakupiono w ostatnim tygodniu 6000 korcy pszenicy na spekulacyę. Kupcy zagraniczni zakupili w Brodach i w okolicy około 18.000 centnarów. Zboże to jednakże zostanie tam na składzie dotąd, dopóki nie poprawią się widoki. Na dworzec lwowski odstawiono w ostatnich ośmiu dniach około 8000 centnarów zboża.

Na targach zamiejscowych ceny były następujące: Brody: pszenica 190 ℔ 11 złr. 7 c., żyto 180 ℔ 7 złr., jęczmień 155 ℔ 5 złr. owies 110 ℔ 4 złr. Dowóz i ruch był słaby. Tarnów: pszenica 190 ℔ 10 złr. 60 c., żyto 180 ℔ 6 złr. 55 c., jęczmień 157 ℔ 5 złr. 40 c., owies 110 ℔ 3 złr. 95 c.. Rzeszów: pszenica 190 ℔ 10 złr. 80 c, żyto 180 ℔ 6 złr. 30 c., jęczmień 155 ℔ 5 złr. 10 c., owies 110 ℔ 4 złr. Ruch był słaby, dowóz mierny. Jarosław: pszenica 190 ℔ 10 złr. 80 c., żyto 180 ℔ 6 złr 50 c., jęczmień 156 ℔ 4 złr. 60 c., owies 110 ℔ 3 złr. 50 c. Dembica: pszenica 190 ℔ 10 złr. 60 c., żyto 180 ℔ 6 złr. 40 c., jęczmień 157 ℔ 5 złr. 40 c., owies 108 ℔ 3 złr. 80 c. Na żyto i pszenicę popyt był znaczny. Przemyśl: pszenica 190 ℔ 10 złr. 30 c., żyto 180 ℔ 6 złr. 10 c., jęczmień 155 ℔ 5 złr., owies 109 ℔ 3 złr. 80 c. Wywóz do Prus ustał. Popyt ograniczył się tylko na konsumcyę.

Bydła rzeźnego i opasowego przywieziono w ostatnim tygodniu koleją lwowsko-czerniowiecką 900 sztuk, i odesłano je zaraz dalej do Florisdorf. Z tutejszego targu odstawiono na kolej 127 wołów.

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu."

Wiedeń, 3. maja. „Reichsrath-Correspondenz" prostuje oświadczenie ministra oświecenia pod względem dogmatu nieomylności. Minister ten oświadczył bowiem, że stoi na tem stanowisku, jakie zajmował rząd, kiedy spowodował wypowiedzenie konkordatu. Dogmat nieomylności jako taki jest sprawą kościoła, ale państwo ze względu na jego praktyczne następstwa musi sobie zastrzegać i zastrzegać będzie zupełne prawo.

Berlin, 2. maja wieczór. „Provinzial Correspondenz" potwierdza, że ze strony francuskiej wypłacono koszta zaopatrzenia wojsk niemieckich we Francyi blisko po koniec kwietnia. Rzeczony organ rządu pruskiego zaleca rządowi francuskiemu jako rzecz pilną pod każdym względem przyspieszenie obrad pokojowych w Brukseli.

Wersal, 2. maja rano. Dzisiejszej nocy batalion strzelców zdobył z bagnetem w ręku dworzec kolei żelaznej w Clamart, obsadzony przez dwa bataliony federalistów. Federaliści stracili 300 (?) zabitych; my mieliśmy tylko kilku rannych. Równocześnie uderzyły dwa pułki na zamek w Issy, który chwilowo zmuszeni byliśmy opuścić; zdobyliśmy go i wzięliśmy 300 jeńców, których dziś przystawiono do Wersalu. Dwa te czyny wojenne dokonane były wojskiem armii rezerwowej, dowodzonej przez jenerała Vinoy. — Wybory municypalne wypadły zadawalniająco, w duchu republikańsko-konserwatywnym, a przeto przychylnie dla rządów Thiersa. Lista stronnictwa skrajnego przeszła w niektórych miastach, jak Angers. Mans, Perigeaux: natomiast w wielkich miastach, jak Tuluza, Marsylia, St. Etienne rezultat wyborów był zadawalniający. Wielka liczba wyborców nie brała udziału. Zaprzeczają pogłosce o nowych zamieszkach w Lugdunie; wszędy na prowincyi panuje spokojność. Warownia Issy, w skutku zdobycia dworca kolei w Clamart i zamku w Issy jest teraz prawie zupełnie obsaczoną.

Wersal 2 maja. Paryski „Journal officiel" z dnia dzisiejszego ogłasza dekret mianujący „Komitet bezpieczeństwa publicznego" (Comité du salut public). Składają go członkowie Komuny Arnaut, Meillet, Ran-

vier, Pyat i Gérardin. „Journał officiel mówi, że powodem aresztowania Clusereta (delegata czyli ministra wojny) było lekceważenie i niedbalstwo z jego strony, co musiało narazić na szkodę utrzymanie warowni Issy. Dziennik „Cri du peuple" mówi, że ustanowienie „Komitetu bezpieczeństwa publicznego" zapadło 45 głosami przeciw 23.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3 maja.

Hotel George: Pp. Hr. Jabłonowski J., z Rawy. — Górski S., do Krakowa. — Cananon M., z Bukaresztu. — Kotkowski A., z Hawłowic.

Hotel europejski: Pp. Bal J., z Tuligłów. — Brzozowski J., z Zwrudaczka.

Hotel angielski: Pp. Czajkowski W., z Świrza. — Drzewiecki W., z Rużywoli. — Gnoiński J., z Wolicy Komar. — Hulimka A., z Mycowa. — Wolański A., z Rykowa.

Hotel Langa: P. Schükl Ludwik, ces. król. nadporucznik z Brzeżan.

Hotel Kuhna: P. Olracki M., z Wołynia.

Pod Nr. 458 1/4 Kretschmer K., naczelnik sądu powiatowego, z Bóbrki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3 maja.

Pp. Brykczyński St., do Dytiatycz. — Hubicki K., do Ożydowca. — Jordan J., do Olszanicy. — Szeliski K., do Wiednia. — Schnell A., do Firlejówki. — Terlecki A., do Ciesiaczyna. Tuczyński K., do Wiednia. Tuczyński S., do Królestwa. — Mochnacki T., do Stanisławowa. — Kaczanowski M. c. ros. oficer, do Rosyi.

T E A T R.

Dziś (przedstawienie niem). Drugi występ gościnny pana Emila Deutsch, pierwszego tenora z miejskiego teatru w Wrocławiu. **„Troubadour"**. Opera w 4 aktach podług S. Cammerano, przez Procha, c. k. kapelmistrza nadwornego. Muzyka J. Verdiego.

Jutro (przedstaw. polskie) **„Radcy pana Radcy"** Komedya w 3. aktach, oryginalnie napisana przez p. Bałuckiego.

Dnia 3go maja 1871, wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym Lwowskim następujące pięć liczb:

70 49 74 40 19

Następne ciągnienia przypadają w dniu 17go i 31go maja 1871.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
„ „ do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — rano.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński**.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże	Kurs przeciętny	Kurs ostatni: płacą	Kurs ostatni: żądają
	Złote austryackie			
D. 3. maja. Południowy.				
Akc. gal. kol. żel. K. L.	— —	— —	264 50	265 75
„ kol. lwow.-czern. Jassy	— —	— —	177 25	178 50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	— —	— —	118 50	119 50
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a. (oprócz kupona bieżącego)	— —	— —	— —	— —
Galic. banku krajow.	— —	— —	— —	70 —
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	— —	— —	83 —	83 50
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	— —	— —	72 75	73 25
Banku hip. gal.	— —	— —	87 80	88 25
Gal. zakł. kred. włośc.	— —	— —	88 —	88 50
Oblig. indemn. gal.	— —	— —	75 —	75 60
„ W. Ks. Krak.	— —	— —	— —	— —
„ Księstwa Bukowiny	— —	—	— —	— —
Poż. głod. r. 1866 po 7%	— —	— —	— —	100 50
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	— —	— —	—	— —
„ „ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	— —	— —	— —	— —
„ „ „ II. „	— —	—	— —	— —
Dukat holenderski	— —	—	5 79	5 86
„ cesarski	— —	— —	5 82	5 87
Napoleondor	— —	— —	9 84	9 92
Pół imperyał rosyjski	— —	—	9 98	10 12
Rubel srebrny rosyjski	— —	— —	1 90	1 96
„ papierowy „	— —	— —	1 62	1 63
Bank. pol. za 100 zł. pol.	— —	— —	— —	— —
Talar pruski srebrny	— —	— —	— —	— —
Pruskie bilety kasowe	— —	— —	1 84	1 85
Srebro	— —	— —	122 25	123 50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 1. maja 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	68.90	69.
od kwietnia do października po 5%	68.80	68 90
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4 1/2%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	299.—	300.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	299.—	300.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	91.50	92.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	97.70	97 90
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	109.—	110.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	126.—	126.25
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—

B. Krajów koronnych.
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	96.—	97.—
Bukowiny	73.—	——
Galicyi	74.75	75.50
Niższej Austryi	97.—	98.—
Siedmiogrodu	74.75	75.50
Węgier	79.90	80.20
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	263.50	263.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	282.80	283.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	894.—	898.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	748.—	750.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	609.—	611.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	224.50	225.—
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2252	22 7
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	266.—	266 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	177.75	178.25
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	423.—	424.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	177.30	177.50
Spółki Borysławskiej á 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	72.50	—.—
„ „ „ po 5%	83.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	88.—	88.50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	88.—	88.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.70	92.90
Węgier. Towar. ziemskie po 5 1/2%	89.90	90.20
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.—	91.50
„ „ „ „ „ w. a.	88.—	88.25
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	104.75	105 25
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	100.30	100.60

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	163.50	164.—
Clarego po 40 zł. m. k.	34.—	36.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	100.—	102.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	17.—	18.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	24.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	122.—	124.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	21.50	22.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104.20	104.30
Augsburg za 100 zł. w p. n.	104.15	104.25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	104.30	104.45
Hamburg za 100 M. B.	92.05	92.15
Londyn za 100 ft. szt.	124.90	125.—
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.88 1/2	5.89 1/2
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.91 1/2	9.92
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.35	122.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 3. maja.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	10
„ „ w srebrze	68	75
Losy z 1860 roku	97	50
Akcye banku wiedeńskiego	746	—
„ „ kredytowego	281	70
Londyn 10 funtów szterlingów	124	95
Srebro	122	50
Napoleondor	9	91 1/2
Dukat	5	89

DZIENNIK URZĘDOWY.

(747 6 6) **Ogłoszenie.**

Niżej podpisana komisya otwiera drugą królewsko-węgierską loteryę rządową **której cały czysty dochód z rozporządzenia Jego Cesarskiej i Królewskiej Mości na wspomożenie do pracy niezdolnych honwedów z roku 1848/9 przeznaczonym zostanie.**

Loterya ta zawiera **w sobie 1338 wygranych, które wszystkie razem 240.000 zł. w. a.** wynoszą.

Między temi **główna wygrana 100.000 zł.; druga** wygrana **20000** zł.; **dwie** wygrane po **5000** zł.; **dziesięć** po **1000** zł; **dwadzieścia** po **50** zł.; a **cztery tysiące** po **10** zł.

Ciągnienie nastąpi nieodzownie 30. czerwca 1871 w **Budzie**, przez komisyę podpisaną.

Cena losu 2 zł. 50 ct. w. a.

Losów można nabyć u podpisanej komisyi, u kollektantów loteryjnych w urzędach poborczych i pocztowych w całej austryacko-węgierskiej monarchii, jako też i u innych sprzedających losy po miastach.

Królewsko-węgierska stała komisya loteryi państwowej.

Buda, 15. marca 1871.

Alojzy Matusz,
kr. węg. radca sekcyjny.

(1031 1-3) **E d y k t.**

L. 3722. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski wzywa niniejszem na prośbę Hilary z Kowalskich Skóratowskiej z życia i miejsca pobytu niewiadomego Teodora Skweres, ażeby do trzech dni wykazał, że prenotacya sumy 36 złr. m. k. na rzecz tegoż w stanie biernym realności Nr. 118 3/4 w Stanisławowie położonej, zaprenotowana, jest usprawiedliwioną, lub że usprawiedliwienie jej jest w toku, inaczej takowa zmazaną zostanie. Równocześnie uwiadamia go się, że dla niego kuratorem p. adwokat Eminowicz z substytucyą p. adwokata Dra. Wurzla jest ustanowiony.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 1. kwietnia 1871.

(1035 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3913. C. k. sąd obwodowy w Samborze wzywa posiadacza utraconej karty wkładkowej kasy oszczędności w Samborze z daty 13. grudnia 1869 Nr. 572 na 20 zł. w. a. i imię Franciszki Burdowicz opiewającej, aby w ciągu sześciu miesięcy zgłosił się przed sądem i objawił swoje posiadanie, gdyż w przeciwnym razie wyżej opisana karta będzie uznaną za nieważną.

Z c. k sądu obwodowego.

Sambor, dnia 18. kwietnia 1871.

(1036 1—3) **O g ł o s z e n i e.**

L. 1671. C. k. sąd powiatowy w Dąbrowy podaje do publicznej wiadomości, iż Felicyan Sikorski z Mędrzychowa uchwałą c. k. sądu obwodowego Tarnowskiego z dnia 13. kwietnia 1871 l. 4836, z powodu choroby umysłowej za bezwłasnowolnego uznanym został, i że w skutek tego dla niego kuratora w osobie p. Alojzego Postla de Leopolskiego ustanowiono.

Dąbrowa, dnia 24. kwietnia 1871.

(1040 1—3) **E d y k t.**

Nr. 3198 cyw. Ze strony c. k. Sądu powiatowego w Starejsoli, podaje się do powszechnej wiadomości, że na zaspokojenie wywalczonej przez Berka Entnera przeciw Waśkowi Huczko kwoty 53 złr. w a tudzież kosztów egzekucyi 4 złr., 1 złr. 26 ct., 7 złr. 70 1/2 ct., 9 złr. 93 ct., 4 złr. 72 ct., 2 złr., 7 złr. i teraźniejszych w kwocie 2 złr. 22 ct. w. a. przyznanych, rozpisuje się powtórna publiczna przymusowa sprzedaż realności w Janowie pod Nr. k. 30/35 położonej egzekuta Waśka Huczko własnej korpusu tabularnego niestanowiącej tu w Sądzie przedsięwziąść się mająca w trzech terminach a to dnia 7. Czerwca 1871 — 14. Czerwca 1871 i 21. Czerwca 1871 zawsze o godzinie 10 przed południem pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania sprzedać się mającej realności l. k. 30/35 w Janowie postanawia się wydobyta sądownie cena szacunkowa w kwocie 350 złr. w. a.

2. Każden chęć kupienia mający ma przed rozpoczęciem licytacyi 10% ceny szacunkowej jako wadium albo w gotowiźnie albo w efektach giełdowych podług ostatniego kursu do rąk komisyi licytacyjnej złożyć. — Wadium najwięcej ofiarującego zatrzyma się w Sądzie na zabezpieczenie dotrzymania warunków licytacyjnych innym zaś chęć kupienia mającym zaraz po skończonej licytacyi zwróci się.

Akt szacunkowy jako też i inne warunki licytacyjne wolno jest chęć kupienia mającym w tutejszej registraturze przejrzeć, lub w odpisie podnieść.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Starasól dnia 5. Lutego 1871.

(1041 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 10559. W celu zapewnienia wykonania budowli konserwacyjnych w latach 1871, 1872 i 1873 na gościńcu wojskowym Gdowsko-Gorlickim w Jasielskim okręgu budowniczym wykonać się mających, odbędzie się w dniu 30. mają 1871 r. o godzinie 12. w południe w c. k. starostwie w Jaśle licytacya przez składanie ofert.

Cena fiskalna robót w r. 1871 wykonać się mających wynosi 5177 zł. 82 kr. w. a

Bliższe warunki licytacyi przejrzane być mogą w

wymienionem c. k. starostwie, w godzinach urzędowych, gdzie także oferty zaopatrzone w wadyum 5procentowe od sumy fiskalnej wynoszące, z wyrażeniem cen nie tylko cyframi ale i literami przed oznaczonym terminem wnoszone być mają.

Oferty nieułożone według przepisów, lub niepodane w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 27. kwietnia 1871.

(1042 1—3) **Concurs.**

Erledigte Dienststellen im Bereiche der Lemberger Finanz-Landes-Direction

Nr 15886. Eine Salinen-Verwaltungs-Adjunctenstelle in der X. Diätenclasse mit 800 fl. Gehalt, eventuell eine Salinenverwaltungs-Officialenstelle in der XI. Diätenclasse mit 700 fl. und 600 fl. Gehalt.

Diese Posten werden nur provisorisch zur Besetzung gelangen und ist mit denselben der Genuß einer freien Wohnung, die Cautionspflicht im Gehaltsbetrage, das sistimisirte Salz- und Holzdeputat verbunden.

Gesuche sind unter Nachweisung der bergacademischen Studien, der practischen Kenntnisse im Salzberg, Sudhüten, dann im Bau-, Concepts- und Rechnungswesen, so wie der Kenntniß der Landessprachen in Wort und Schrift im Wege der vorgesetzten Aemter binnen drei Wochen bei der Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 23. April 1871.

(1043 1—3) **Edykt.**

L. 23669. C. k. sąd krajowy jako handlowy lwowski zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Leona Olpińskiego, iż w skutek prośby Kalmana Feliga przeciw niemu na podstawie wekslu z daty Lwów 10. listopada 1867 na 245 zł. w. a opiewającego wniesionej, nakaz zapłacenia sumy wekslowej 245 zł. w. a. z przyn. wydanym, że dla niego kuratora w osobie p. adwokata Dra. Manscha z zastępstwem pana adwokata Dra. Rechena ustanowiono, i kuratorowi nakaz zapłaty doręczono. Rzeczą zatem jego będzie temuż kuratorowi potrzebnej informacyi udzielić lub innego zastępcę sobie wybrać i o tem sądowi donieść.

Lwów, dnia 1. maja 1871.

(1050 1—3) **Edykt.**

Nr. 4543/70 cyw. Od c. k. Sądu powiatowego w Haliczu uwiadamia się niniejszem, że na zaspokoje-wywalczonej przez Salamona Judenfreunda przeciw Abrahamowi Kittner należytości wekslowej w kwocie 300 złr. m. k zpn. przymusowa sprzedaż realności do ostatniego należącej w Mariampolu pod Nr. k. 16 położonej w dwóch terminach na dniu 23. Maja 1871 i dnia 26. Czerwca 1871 zawsze o godzinie 10 zrana a to na pierwszym terminie tylko nad lub za cenę szacunkową na drugim terminie za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie, a to pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się sądownie oszacowana wartość tej realności w sumie 1722 złr. 95 ct. w. a. i będzie takowa jak wyżej wspomniano na pierwszym terminie tylko nad lub za cenę szacunkową na drugim zaś nawet za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną.

2. Każden licytować chęć mający winien jest przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej wadium w kwocie 173 złr. m. k. w gotówce lub w państwowych papierach podług kursu złożyć, które to wadium kupicielowi w cenę kupna zarachowane innym zaś licytantom zaraz po licytacyi zwrócone zostanie.

3. Kupiciel tej realności obowiązany jest w przeciągu 30 dni po otrzymaniu uchwały akt licytacyjny stwierdzającej, trzecią część ceny kupna, do której wadium w gotówce złożone wrachowane być ma w tutejszym Sądzie złożyć, resztujące zaś dwie trzecie części kupna wraz z procentami po $^{5}/_{100}$ bieżącemi w stanie biernym kupionej realności zabezpieczyć. — Tudzież winien jest kupiciel, z tych dwóch trzecich części ceny kupna od dnia odebrania tej realności w fizycze posiadanie rachując należące procenta po $^{5}/_{100}$ w półrocznych przedpłatnych ratach, kapitał zaś w przeciągu 14 dni, po otrzymaniu prawomocnej, cenę kupna między wierzycieli hypotekarnych rozdzielającej tabeli płatniczej sądownie złożyć.

4. Jak tylko kupiciel pierwszą trzecią część ceny kupna złoży, a resztujące dwie trzecie części w stanie biernym kupionej realności zabezpieczy natenczas sporządzi się dla niego dekret własności, tenże ostatni za właściciela kupionej realności zaintabulowany wszystkie ciężary z tej realności wykreślone i na cenę kupna przeniesione.

5. Należytość przenośną z powyższego kupna zarachować się mającą ma kupiciel z własnych zasobów zapłacić.

6. Wrazie jeżeliby kupiciel którykolwiek bądź warunek nie dopełnił, zostanie wzmiankowana realność na jego odpowiedzialność i koszt w jednym tylko terminie, bez poprzedniego oszacowania sprzedaną, za co kupiciel nietylko złożonem wadium, lecz także całym swym majątkiem odpowiedzialnym się stanie.

7. Co się tyczy na tej realności pozostających długów, podatków i innych należytości skazuje się chęć kupienia mających do tabuli gruntowej i do c k urzędu podatkowego w Stanisławowie

Ogłaszając tę licytację przez wywieszanie edyktu dotyczącego i przez inserat tegoż edyktu w dzienniku urzędowym lwowskiej gazety polskiej uwiadamia się o tem Salamona Judenfreunda, Abrahama Kittnera, wysoki skarb przez c. k. prokuratorję skarbu we Lwowie masa leżąca Dr. Abrahama Bardasza przez adw. p. Dr. Szydłowskiego, tudzież masę leżącą zmarłego Borucha Rottenberga, jakoteż wszystkich między czasem do tabuli weszłych wierzycieli — przez sądownie ustanowionego kuratora Dawida Kesslera.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Halicz dnia 30. Grudnia 1870.

(1029 2—3) **Edykt.**

L. 7494. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Romana hr. Szembeka, że przeciw niemu p. Izraeł Gleitzmann w dniu 21. kwietnia 1871 do liczby 7494 o zapłacenie sumy wekslowej 600 zł. w. a. z przyn. wniósł pozew, w załatwieniu tegoż pozwu nakaz płatniczy wydanym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Romana hrab. Szembeka nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępywania pozwanego p. Romana hr. Szembeka jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tutejszego pana adwokata Dra. Kańskiego dodając mu zastępcę w osobie p. adwokata Dra. Schätzla kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 25. kwietnia 1871.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.